

§ 5. Spory w sprawach opłat taryfowych rozstrzyga władza przemysłowa I instancji po ewent. porozumieniu się z miejscowym cechem rzemiosł budowlanych.

§ 6. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1950 r.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowe zarządzenie Starosty Powiatowego z 17. 12. 1948 r. (Pom. Dz. Wojew. Nr 41 z 21. 12. 1948 r.).

Za Prezydium Rady Narodowej:
Lis Stanisław, Przewodniczący Prezydium

294

ZARZĄDZENIE

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Inowrocławiu
z 2 września 1950 r.

w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (DzURP Nr 53, poz. 468, Nr 40/1934, poz. 350 i Nr 60/1938, poz. 463) i § 17 ust. 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 7. 12. 1927 r. (DzURP Nr 111, poz. 942) oraz po wysłuchaniu opinii Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy, zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się maksymalną taryfę opłat za czynności kominiarskie na terenie wszystkich okręgów kominiarskich powiatu inowrocławskiego według poniższych zasad i wysokości wymienionej w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. W celu zróżnicowania wysokości stawek niniejszej taryfy dzieli się miasta i gromady pow. inowrocławskiego na dwie klasy:

- a) do klasy A należą miasta Gniewkowo i Kruszwica,
 - b) do klasy B należą wszystkie gromady całego powiatu.
2. Opłaty za czynności kominiarskie w miejscowościach, podzielonych na powyższe klasy, wynoszą:

	Klasa miejsc.	
	A	B
1. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego do 21×21 cm w świetle szerokości:		
a) parter	12 zł	20 zł
b) każda dalsza kondygnacja	6 zł	10 zł
2. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego ponad 21×21 cm w świetle szerokości:		
a) parter	15 zł	24 zł
b) każda dalsza kondygnacja	8 zł	12 zł
3. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego włączowego:		
a) parter	25 zł	30 zł
b) każda dalsza kondygnacja	12 zł	15 zł
4. Za czyszczenie i zbadanie komina przemysłowego lub komina większego paleniska w kuchniach ludowych, koszarach, szpitalach, więzieniach, łaźniach koszarowych, więziennych i szpitalnych oraz stołówkach itp. pobiera się podwójną stawkę, wymienioną w § 2 p. 1, 2 i 3 przy zachowaniu przepisu § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia.		
5. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego piekarskiego i centralnego ogrzewania:		
a) parter	50 zł	60 zł
b) każda dalsza kondygnacja	25 zł	30 zł
6. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina pieca centralnego ogrzewania samodzielnego:		
a) od 1 mieszkania	25 zł	25 zł
b) każda dalsza kondygnacja	12 zł	12 zł
7. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanałów służących do większych palenisk:		
a) do 21×21 cm w świetle szerokości za bieżący metr	12 zł	15 zł
b) ponad 21×21 cm do 40×40 cm w świetle szerokości za bieżący metr	17 zł	20 zł
c) ponad 40×40 cm w świetle szerokości za każdy bieżący metr	10 zł	15 zł
8. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kominka:		
a) do wysokości 1 m	10 zł	15 zł
b) ponad 1 m wysokości za każdy bieżący metr	8 zł	10 zł
9. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanału lub rury nasadowej za każdy bieżący metr	10 zł	10 zł

	Klasa miejsc.	
	A	B
10. Za budynek jednomieszkaniowy cena minimalna wynosi	50 zł	50 zł
11. Za zbadanie kominów i palenisk w nowo pobudowanych lub przebudowanych budynkach z orzeczeniem o ich stanie budowy i bezpieczeństwa ogniowego oraz z wystawieniem poświadczenia pobiera się opłatę w wysokości podwójnej odnośnych stawek z tym, że w tym wypadku minimalna opłata łączna od budynku wynosi	300 zł	350 zł
12. Za czyszczenie pieca kuchennego:		
a) z jednym piecykiem	60 zł	60 zł
b) z dwoma piecykami	90 zł	90 zł
13. Za czyszczenie pieców kuchennych o większych rozmiarach, jak np. w restauracjach, koszarach, szpitalach, stołówkach itp., z zastrzeżeniem zachowania zasady z § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia	300 zł	300 zł
14. Za czyszczenie kotła tzw. koszarowego	150 zł	150 zł
15. Za prace wykonane w razie nagłej potrzeby przed godz. 7 lub po godz. 15, albo na żądanie pobiera się opłatę 100% wyższą. Od budynków państwowych użytkowanych przez władze i urzędy państwowe pobiera się opłaty ulgowe w wysokości 75% stawek taryfowych, jeżeli opłaty te obciążają Skarb Państwa.		

W domach do 4 mieszkań pobiera się opłatę o 50% wyższą.

17. Za prace kominiarskie, nie objęte taryfą i które nie podlegają przymusowemu czyszczeniu, np. za kominy fabryczne, kotły parowe, piece centralnego ogrzewania, piece piekarskie, czopuchy i wędliniarskie itp. pobiera się wynagrodzenie umowne.

§ 3. 1. Za kominy przemysłowe uważa się kominy użytkowane w masarniach, hotelach, kawiarniach, cukierniach, restauracjach, kuźniach, stolarniach oraz zakładach przemysłowych posiadających większe paleniska.

2. Poddasze uważa się za kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza do korony komina wysokość wynosi 3 metry.

3. Piwnica liczy się za kondygnację, gdy przewody kominowe sięgają do piwnicy.

4. Przy osobno stojących kominach liczy się każde 3 m komina jako jedną kondygnację.

5. Obliczenie stawek dokonuje się według całej wysokości budynku bez względu na to, gdzie i z której kondygnacji palenisko do komina jest wprowadzone.

6. Jako porę letnią ustala się czasokres od 1 maja do 30 września, natomiast jako porę zimową ustala się czasokres od 1 października do 30 kwietnia.

§ 4. 1. Właściciel domu oraz mieszkańcy zobowiązani są udostępnić kominiarzowi dośście do kominów, na dach, na strych i do piwnic i tam wszędzie, gdzie wymaga tego przeprowadzenie czyszczenia lub zbadania kominów, palenisk itp.

2. Uniemożliwienie kominiarzowi wypełnienia czynności czyszczenia nie zwalnia od obowiązku uiszczenia odnośnej opłaty taryfowej.

3. Należność za prace kominiarskie pobiera się natychmiast; uiszczają ją właściciele domów, dzierżawcy, względnie administratorzy budynków. W razie zalegania z opłatą mogą być doliczone odsetki w wysokości 5% miesięcznie.

§ 5. Spory w sprawach opłat taryfowych rozstrzyga władza przemysłowa I instancji po ewent. porozumieniu się z miejscowym cechem rzemiosł budowlanych.

§ 6. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1950 r.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowe zarządzenie Starosty Powiatowego Inowrocławskiego z 3. 3. 1948 r. Nr P. H. 9/17/48 (Pom. Dz. Wojew. Nr 14 z 13. 4. 1948, poz. 123).

Za Prezydium Rady Narodowej:
Jan Fuksiński, Z-ca Przewodniczącego Prezydium

295

ZARZĄDZENIE

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Mogilnie
z 1 września 1950 r.

w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (DzURP Nr 53, poz. 468, Nr 40/1934, poz. 350 i Nr 60/1938, poz. 463) i § 17 ust. 2 rozpo-